

Jednocześnie tracą moc wszelkie przepisy w sprawach unormowanych niniejszym rozporządzeniem, a w szczególności § 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 16 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 229).

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *W. Świętosławski*

90.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 stycznia 1936 r.

o przesunięciu terminu do składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1936.

Na podstawie art. 150 § 1, art. 103 § 4 i art. 211 § 1 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346) zarządzam co następuje:

§ 1. Termin do składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego, wyznaczony w art. 75 ordynacji podatkowej w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o zmianie ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 13), dla osób fizycznych i spadków wakujących (nieobjętych), prowadzących księgi handlowe lub gospodarcze zgodnie z przepisami art. 87 ordynacji podatkowej w brzmieniu powołanego dekretu, przesuwa się w roku podatkowym 1936 na dzień 1 kwietnia 1936 r.

§ 2. Termin płatności przedpłaty, przewidzianej w p. 2 § 82 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 821) dla osób wymienionych w § 1, przesuwa się na dzień 1 kwietnia 1936 r.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

91.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 stycznia 1936 r.

w sprawie wnoszenia do ksiąg hipotecznych wpisów w walutach zagranicznych.

Na podstawie art. 9 ust. (2) pkt. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) zarządza się co następuje:

§ 1. Wpisy do ksiąg hipotecznych mogą być wnoszone w walutach zagranicznych w przypadkach następujących:

- 1) jeżeli wpis ma zabezpieczać listy zastawne lub obligacje, wypuszczone w walucie zagranicznej w drodze emisji publicznej na rynkach zagranicznych i miejsce płatności tych listów i obligacji oraz ich kuponów znajduje się poza obszarem Państwa Polskiego i Wolnego Miasta Gdańska;
- 2) jeżeli wpis ma zabezpieczać wierzytelności z tytułu pożyczek, udzielonych przez instytucje lub firmy zagraniczne w walucie zagranicznej i miejsce płatności tych wierzytelności znajduje się poza obszarem Państwa Polskiego i Wolnego Miasta Gdańska;
- 3) w innych przypadkach — za specjalnem zezwoleniem Ministra Skarbu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

92.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 stycznia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o sposobie wyłączenia gruntów z nieruchomości ziemskich, należących do ordynacji lub innych gospodarstw wiejskich, objętych węzłami substytucji powierniczej lub innymi ograniczeniami prawa własności stale do tych nieruchomości przywiązanych.

Na podstawie art. 107 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 59) zarządza się co następuje:

§ 1. Zezwolenie na wyłączenie gruntów z nieruchomości ziemskich należących do ordynacji lub innych gospodarstw wiejskich, objętych węzłami substytucji powierniczej lub ograniczeniami prawa własności stale do tych nieruchomości przywiązanych, może być udzielone na wniosek:

- 1) właściciela lub użytkownika tych nieruchomości,
- 2) władzy lub instytucji, której należności, na mocy obowiązujących przepisów, podlegają przymusowemu ściąganiu w trybie egzekucji administracyjnej, lub władz skarbowych.

Osoby wymienione w pkt. 1) winny do wniosku dołączyć szczegółowy wykaz wszystkich swoich długów z podaniem imion i nazwisk wierzycieli i ich miejsca zamieszkania oraz plan spłaty części lub całości długów; plan ten może określać również zasady konwersji długów oraz obejmować uporządkowanie spraw, związanych z parcelacją. Władza lub instytucja wymienione pkt. 2) winny do wniosku dołączyć szczegółowy wykaz swoich należności.

Wnioskodawca winien we wniosku uprawdopodobnić, że wyłączenie gruntów ułatwi właścicielowi lub użytkownikowi spłatę jego długów.

Wnioski o zezwolenie na wyłączenie gruntów, pochodzące od urzędów skarbowych, winny być wnoszone do Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem przełożonej izby skarbowej. Wnioski właściciela lub użytkownika nieruchomości oraz pozostałych wierzycieli wymienionych w pkt. 2 winny być wnoszone bezpośrednio do Ministerstwa Skarbu.

§ 2. Minister Skarbu przed wydaniem zezwolenia na wyłączenie gruntów może zażądać opinii wojewódzkiego lub Centralnego Biura do spraw finansowo-rolnych, o stanie gospodarczym i finansowym zarówno nieruchomości, jak i jej właściciela lub użytkownika, o realności przedstawionego planu spłaty długów oraz o rozmiarze i celowości wyłączenia gruntów.

Jeżeli wniosek o wyłączenie gruntów dotyczy nieruchomości, położonych na obszarach, na których obowiązuje kodeks cywilny z 1811 r. lub kodeks cywilny z 1896 r. wówczas opinię powyższą wydaje właściwy sąd sprawujący nadzór nad tą nieruchomością, przyczem sąd ten może zwrócić się do wojewódzkiego lub Centralnego Biura do spraw finansowo-rolnych jako rzeczoznawcy. Sąd winien przed wydaniem opinii wysłuchać właściciela (użytkownika) nieruchomości, najbliższą osobę uprawnioną do następstwa (agnata, oczekiwacza), a jeśli tą osobą jest małoletni potomek właściciela (użytkownika) lub osoba, przebywająca stale zagranicą — najbliższą z kolei osobę uprawnioną do następstwa.

Jeżeli z wnioskiem o zezwolenie na wyłączenie gruntów wystąpiła władza lub instytucja określona w § 1 pkt. 2, Minister Skarbu wyznaczy osobę lub władzę, której poleci opracowanie planu spłaty długów objętych tym wnioskiem.

§ 3. O udzieleniu zezwolenia na wyłączenie gruntów rozstrzyga Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, na podstawie swobodnej oceny wszelkich okoliczności mogących uzasadnić słuszność i celowość wyłączenia, w szczególności biorąc pod uwagę:

- a) cele ogólnokulturalne lub użyteczności publicznej, których spełnienie, zgodnie z postanowieniami statutów ordynacji lub innych aktów prawnych, zabezpieczają nieruchomości, mające być wyłączone;
- b) źródło powstania długów właściciela lub użytkownika gruntów, mających podlegać wyłączeniu;

c) ochronę słuszných interesów członków rodziny właściciela lub użytkownika gruntów, objętych ograniczeniami prawa własności.

§ 4. Zezwolenie na wyłączenie gruntów może zawierać:

- a) upoważnienie do zbycia oznaczonych gruntów,
- b) upoważnienie do obciążenia oznaczonych nieruchomości zabezpieczeniem hipotecznym.

§ 5. Zbycie lub obciążenie gruntów, przewidziane w paragrafie poprzedzającym nie wymaga zgody rady rodzinnej, agnatów lub oczekiwaczy.

§ 6. W zezwoleniu na wyłączenie gruntów będzie oznaczona osoba, instytucja lub władza (np. sąd lub biuro do spraw finansowo-rolnych), upoważniona do sprawowania nadzoru nad przeprowadzeniem wyłączenia, zgodnie z planem zatwierdzonym przez Ministra Skarbu. Do współdziałania w nadzorze mogą być powołani także przedstawiciele rodziny.

Szczegółowy zakres działania władzy nadzorczej oznacza Minister Skarbu, a o ile chodzi o nieruchomości określone w § 2 ust. 2 — Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

§ 7. Sumy i wierzytelności, uzyskane na skutek wyłączenia gruntów, podlegają ograniczeniom własności, dotyczącym nieruchomości, z której zostały wyłączone odpowiednie grunty.

Sumy i wierzytelności powyższe mogą być zużyte jedynie na cele wskazane w planie konwersji i spłaty długów, zatwierdzonym przez Ministra Skarbu. W szczególności do tych sum i wierzytelności nie może być skierowane postępowanie egzekucyjne.

Do nieruchomości, obciążonej zabezpieczeniem hipotecznym, wymienionem w § 4 lit. b) może być skierowana egzekucja z tytułu wierzytelności na niej zabezpieczonej zgodnie z ogólnymi przepisami egzekucyjnymi oraz z zastosowaniem szczególnych uprawnień egzekucyjnych, jeżeli wierzycielem jest instytucja, wyposażona w szczególne uprawnienia egzekucyjne.

§ 8. Sumy z tytułu zbycia wyłączonych gruntów lub ich przynależności winny być wpłacane bezpośrednio do Państwowego Banku Rolnego na rachunek właściciela lub użytkownika wyłączonych gruntów. Sumy te pozostają w dyspozycji władzy nadzorczej (§ 6), która w porozumieniu z właścicielem, lub użytkownikiem nieruchomości zużyje je zgodnie z planem spłaty długów, zatwierdzonym przez Ministra Skarbu.

Minister Skarbu może jednak przekazać dysponowanie temi sumami właścicielowi, lub użytkownikowi, zezwalając mu na podejmowanie tych sum bez udziału władzy nadzorczej.

§ 9. Zezwolenie na wyłączenie gruntów jest tytułem, na podstawie którego mogą być wnoszone do ksiąg hipotecznych wszelkie wpisy, związane z przeprowadzeniem wyłączenia gruntów, bez względu na istniejące ograniczenia prawa własności.

§ 10. Skutki wyłączenia rozciągają się również na przynależności gruntów wyłączonych.

§ 11. Zbycie gruntów wyłączonych w trybie rozporządzenia niniejszego następuje z zachowaniem przepisów o obrocie nieruchomościami ziemskimi. Grunty zbyte na skutek wyłączenia, dokonanego w trybie rozporządzenia niniejszego stanowią odrębne nieruchomości w rozumieniu art. 6 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1), a właścicielom ich służyć będzie prawo do oddzielnych wyłączeń określonych w art. 4 i 5 wymienionej ustawy.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

93.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 grudnia 1935 r.

o stroju urzędowym komorników sądowych.

Na podstawie art. 265 § 3 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Strój urzędowy komorników sądowych powinien odpowiadać niżej podanym przepisom i wzorom.

§ 2. Zasadniczy kolor stroju jest czarny, zaś dystynkcji — złoty; guziki z żółtego metalu (złota) z orłem państwowym; rozmiary guzików: duży — 23 mm średnicy, mały — 17 mm średnicy i na czapkę — 10 mm.

§ 3. Strój urzędowy składa się z kurtki, spodni, płaszcza i czapki.

a) Kurtka z kołnierzem wykładanym (tabl. Nr. 1) z dwoma rzędami guzików dużych, w każdym rzędzie po 4; zapinana na 3 guziki; u dołu kurtki 2 boczne kieszenie z patkami, kryte. Mankiety na rękawach okrągłe, wysokości 10 cm, z dwoma małymi guzikami. Długość kurtki taka, aby dół jej z tyłu dotykał płaszczyzny siedzenia przy pozycji siedzącej. Na kołnierzu patki z fioletowego aksamitu,

w kształcie prostokąta o podstawie 3 cm i wysokości 5 cm, zakończonego u góry trójkątem równoramiennym o wysokości 2 cm; pośrodku patki orzeł państwowy nakładany lub haftowany wysokości i szerokości 2 cm; od góry i od dołu patki do orła ciągnie się pośrodku patki złoty galon haftowany lub nakładany szerokości 3 mm (tabl. Nr. 2). Kołnierz, mankiety na rękawach, patki na kieszeniach i brzegi kurtki obramowane wypustką aksamitną koloru fioletowego.

Do kurtki należy nosić koszulę białą, oraz biały kołnierz, krawat czarny.

b) Spodnie długie do trzewików, kroju cywilnego, równej szerokości w dole i w kolanie (bez mankietów), z wypustką aksamitną koloru fioletowego. Trzewiki czarne.

c) Płaszcz kroju według załączonego wzoru (tabl. Nr. 3), z dwoma rzędami guzików dużych, w każdym rzędzie po 6, zapinany na 4 guziki, a podczas zimna na 6 guzików; w tyle pęto (dragonik) przytwierdzony w stanie zapomocą 2 dużych guzików; u dołu z tyłu rozcięcie z czterema małymi guzikami. Na kołnierzu płaszcza patki takie, jak na kołnierzu kurtki. Kołnierz, brzegi płaszcza, mankiety na rękawach, patki na kieszeniach i dragonik również obramowane, jak na kurtce.

d) Czapka angielska (tabl. Nr. 4-a i b) z materiału koloru czarnego, z daszkiem ze skóry czarnej lakierowanej, 6 cm długości, ze złotą podpinką szerokości 1 cm; podpinka przytwierdzona do czapki dwoma małymi guzikami. Dokoła górnego szwu czapki wypustka aksamitna koloru fioletowego. Wokoło czapki aksamitny otok również koloru fioletowego. Wzdłuż górnej krawędzi otoku złoty płaski sznur, szerokości 5 mm. Na rondzie czapki nad otokiem orzeł państwowy bez tarczy, z żółtego metalu (złoty) wysokości i szerokości 4 cm (tabl. Nr. 5). Na otoku czapki poniżej orła okrągła gwiazda złota — rozeta (tabl. Nr. 6).

§ 4. Komornikom sądowym przeniesionym w stan spoczynku nie przysługuje prawo noszenia stroju urzędowego.

§ 5. Koszt wykonania stroju urzędowego ponoszą komornicy sądowi.

§ 6. Komornicy obowiązani są używać przewidzianego niniejszym rozporządzeniem stroju urzędowego od dnia 1 lipca 1936 r.; z dniem tym traci moc obowiązującą przepis § 39 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 886).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*